

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 148. Responderunt Pontifices, non habemus Regem nisi Cæsarem. v.
15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

Nolumus hunc regnare super nos, & si forte ipse prober se vere super nos regnare; ecce nos communitas eum deponimus, abdicamus, tibi in manus tradimus, & iubemus te ut ministrum iustitiæ pro nobis auferre eum de terra viventium; perdere, mactare, crucifigere, sub terra sepelire.

O Spectaculum! in cœlis Angeli & Archangeli, throni & dominationes, principatus & potestates Cherubim & Seraphim, virtutesq; cœlorum ipsi seruiunt, ipsi proclamant incessanter *Sanctus, Sanctus, Sanctus D. Deus Sabaoth, pleni sunt cœli & terra gloria tua; Rex regum & Dominus dominantium;* & homines in terra eidem acclamant, *Tolle, tolle, crucifige, crucifige.* Res obstupescenda est nimis.

§. 147. *Dicit eis Pilatus: Regem vestrum crucifigam? v. 15.*

Quid horribilins dictu, quid magis repugnat naturæ, vel Dei præcepto, quam superiores suos iudicare & quidem ad supplicium, & tale supplicium! Hoc tamen potuit facere Iudaica invidia, & nuper imitari Calviniana perfidia. Horrui Pilatus, & suis mer auribus audiens sceleratos non credit, sed quasi falsus esset audiendo, interrogat, an bene intellexit, quid vellent.

O Christiani Catholici, attendite & videte, qui his Iudæis similes sint. Illi qui potestatem contemnunt & blasphemant, an qui etiam dyscolis obediendum esse dicunt, Deus meus oculos meos ad te converto, & in spiritualibus me Pontifici tuo in terris vicario, & Episcopis eius adiutoribus ac sacerdotibus subijcio, & eos honoro. In temporalibus vero Imperatori, Regi ac Principibus ab eo constitutis, nolo eos iudicare, nolo eos taxare, nolo eos inter se concitare. Nemini cupio aliquid derogare & in alterum ut transferatur optare. Da eis Domine sapientiam & iustitiam, qua populos subiectos sibi regant sic ut cum ipsis perveniant ad regnum æternam, quod crucifixus pro nobis promeruisti nobis.

§. 148. *Responderunt Pontifices, non habemus Regem nisi Cæsarem, v. 15.*

Quia populus dictum Pilati, videbatur apprehendere, & moveri ob crudelitatem in talem personam, quam ipsi pridem eligere volebant in Regem; & quem pueri Hæbreorum regem Israel ante paucos dies clamaverant, & cum summa solemnitate, ramis Palmarum, vestibus stratis per plateas introduxerant in urbem; imo ob multitudinem beneficiorum, quibus obstricti erant, & eius magnificentiam considerando fiebant

O 3

clin-

elinguēs impetum faciebant Pontifices, qui quærebant animam eius, Præ-
sidi acclamantes: *Non habemus Regem sed Cæsarem*, qua voce de cordibus po-
puli de Christo conceptam opinionem proscripserunt, ne Iesum Regem
agnoscerent, alias offenderent gravissime Cæsarem credidit populus Pon-
tificibus, & calce regnum Dei protrivit, & ad principatum Cæsaris trans-
fugit. Quare non iniuria manibus Cæsaris traditus, incoherabilis belli cala-
mitatibus est una cum his consultoribus pessimis involutus. Quia enim
concorditer negaverunt regnum Dei, dimisit eos in suum iudicium inci-
dere, & regno Christi refutato, id quod Cæsaris est, super se ipsos incum-
bere.

Domine, ut video & audio, non est nova res, quod homines suo genio
indulgentes, solum sæcularem Magistratum agnoscant, putabam ego
hactenus, quod hoc esset recens inventum Lutheri & Calvini, qui omnem
iurisdictionem Ecclesiasticam seu papatum abrogaverunt; at nunc video
& audio, quod hoc impij Iudæi prius fecerunt, qui ut regnum spirituale
seu Ecclesiasticum Christo auferrent & à se removerent, contentissime
clamaverunt: *Non habemus Regem nisi Cæsarem*. Veruntamen una adverto,
quod ipsi semetipsum non negent esse reges, sed hoc taceant, donec per præ-
textum Cæsarij nominis & Procuratorem eius Pilatum everterint, Christi
regnum, tunc ipsi bene convenient cum Cæsare, an ipse sit eorum Domi-
nus, uti nunc prætexunt, & præferunt. Videbimus postea rebellionem
iporum contra Cæsarem, sed & gravem manum eius ipsos obediens &
compellentis.

§. 149. *Tunc ergo tradidit eis illum. v. 16.*

Magna vis est hoc loco 1. in *Tunc ergo*, refert enim se ad priora acta &
tempora, quasi diceret; antegresso tempore, Pilatus tenebat in Domino
tenorem iustitiæ, & ab uno molimine ad aliud progressus est, ut liberaret
Dominum, sed sensim iniquitati alicui implicatus est, maioriq; paulatim
donec involutus est totus toti, involutus est autem toti, quando audivit se
non posse esse amicum Cæsaris, nisi damnet Iesum, sive cum ei dilemma
factum est: Aut Cæsaris hostis sis, necesse est, aut hostis Iesu, dediti tibi, ut
iam elige, utrum malis. Ibi frustra est fortitudo eius, quæ potuisset frangere
dilemma, dicendo: Et Cæsaris amicus & Iesu ero amicus. Cæsar enim non
vult, aut saltem nolle debet iniustitiam, quam nec Iesus probat. Sed ut di-
xi, cecidit Pilatus. 2. Magna etiam vis est in Verbo *Tradidit*, quid est tradidit?
Intelligo sic: Pilatus Christum habuit utpote sibi traditum ad iudicium.
Ipse contra eis tradidit ad supplicium tale, quale hostes insensissimi tradito
opta-